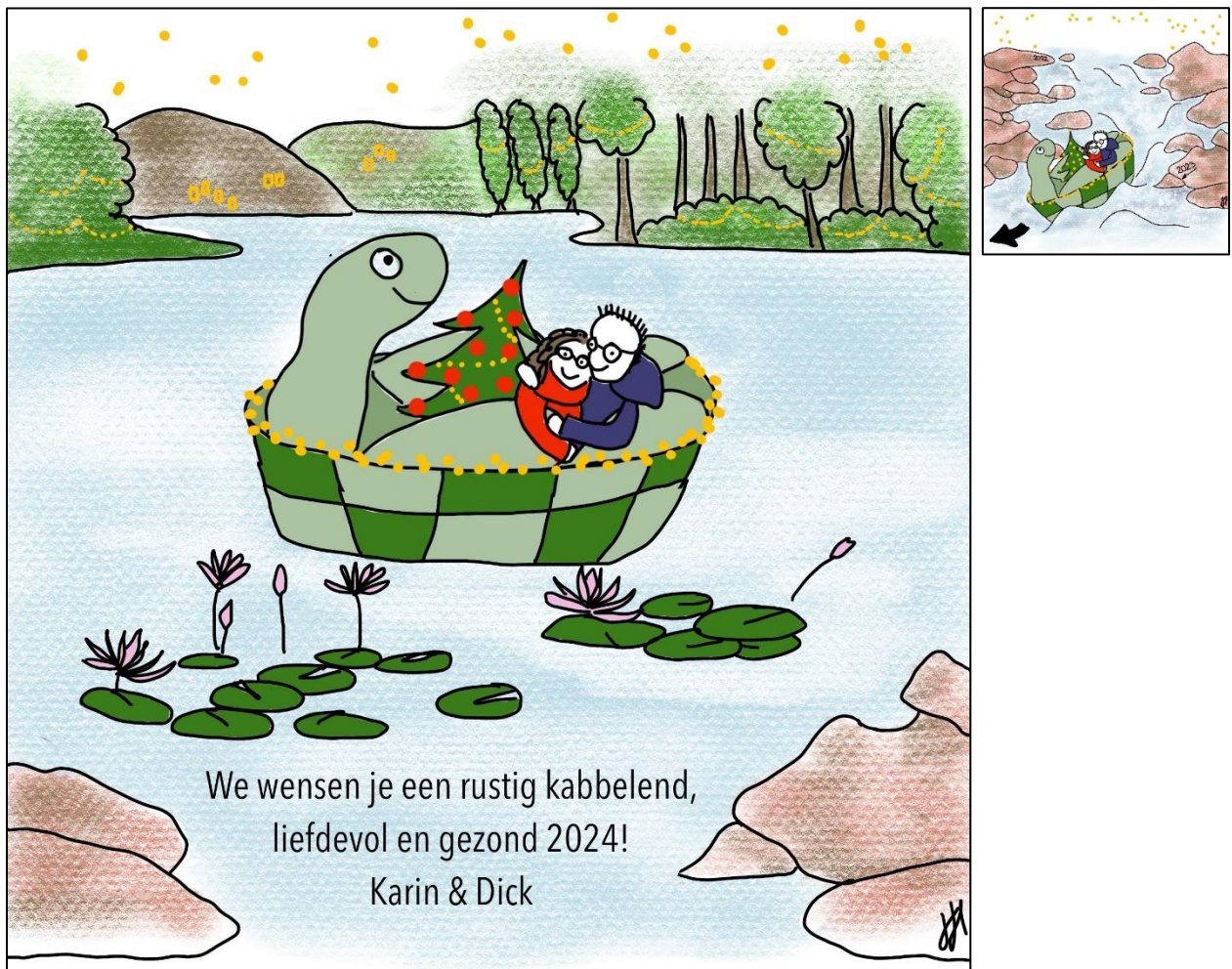

Kerstgroet 2023

In 2011 begonnen in antwoord op de vraag 'Hoe gaat het nu met jullie?' – uitgegroeid tot onze alternatieve kerstkaart.

Vorig jaar kwam er geen uitgebreide kerstgroet na een bewogen jaar. Dit jaar merk ik dat ik twijfel of ik de draad weer op zal pakken. Want ik begon dit ooit als weduw mama die vertelde hoe het met mijn gezinnetje ging. Inmiddels zijn alle kids groot en zelfstandig, woon ik samen met Dick en wandelen ook zijn kids hier af en toe rond, over wie ga ik dan allemaal vertellen? Ik voel meer en meer dat de oude vorm begint te knellen en dat al die jong volwassenen zelf mogen kiezen met wie ze hun jaarlijkse belevenissen willen delen. Dit wordt dan ook een kerstgroet in een overgangsvorm.

Wij zijn dit jaar in rustiger vaarwater gekomen en daar zijn we blij mee!

Mijn gezondheid is stabiel. Alle controles tot dusverre zijn goed. Plastische chirurgie heeft nog niet plaatsgevonden, dat zal ergens volgend jaar worden. Ik heb nog steeds intensieve mimetherapie en probeer mijn hersenen te leren om de getransplanteerde zenuw op de juiste manier aan te sturen. Deze oefeningen confronteren me regelmatig met verdriet en machteloosheid. Veel mensen vertellen me dat ik er goed uit zie. Lief en vast ook waar, en tegelijk is hoe ik er uit zie de minste van mijn zorgen. Gaat mijn oog goed knipperen en nemen de verslikkingen als gevolg van radiatieschade niet toe bijvoorbeeld, zijn zaken die veel energie van mij kosten. Ik doe graag alsof er niets bijzonders aan de hand is en ik alles weer kan. En ik kan ook veel!

KleinKracht draait als een tierelier 😊

We draaiden maar liefst drie weduwoudergroepen met hele lovende feedback. Mijn rouwtherapie praktijk was zo vol dat ik een tijd lang geen nieuwe cliënten kon plaatsen. Ik begeleid nu ook een dag in de week mensen die via de gemeente bij me komen, met hele andere achtergronden dan de gemiddelde cliënt die zelf zijn weg naar mijn praktijk vindt. Hier komt mijn opleiding om te werken met traumatisch verlies heel goed van pas en ik vind het enorm verrijkend, relativerend, dankbaar en leerzaam om dit te kunnen doen. Daarnaast mocht ik dit jaar ook startende collega's superviseren. Wat geniet ik van de diversiteit! Sterrenkunde is een veel kleinere component in mijn dagelijks bestaan geworden. Incidenteel nog een training voor leerkrachten, superleuk en ik zoek het niet meer bewust op.

In al deze drukte en met op de achtergrond mijn aandacht-vragende aangezichtsverlamming, merkte ik dat ik minder energie had voor tekencreativiteit. Dat mis ik. Ik heb dan ook besloten het komende jaar wat rustiger in te steken. Iets minder werken, iets meer rust en creatie. Hoe dat precies vorm krijgt ben ik nu aan het uitpuzzelen.

Dick geeft mij het goede voorbeeld. Hij is sinds september een dagje minder gaan werken en geniet intens van zijn vrije dag. Hij heeft een nieuwe hobby ontdekt en experimenteert met de leukste creaties van hout.

Daarnaast geniet hij van het fietsen en voelt zich fit. Het werken met studenten op de HU blijft een uitdaging waar hij van geniet. Hij voelt dat hier zijn passie ligt en gaat rustig zo verder richting zijn pensioen.

Samen genieten we volop van het leven en ons mooie plekje. We wandelen wat af hier in het bos en houden van de tuin. Moestuinexperimenten met wisselend succes. Oefenen met de boel de boel laten en niet perfectionistisch zijn met zo'n grote tuin. In onze vakanties zochten we de natuur op dit jaar. Back to basic in een berghutje in Oostenrijk, en wandelen in Schotland. Prachtig mooi!

Ook onze kids bevinden zich in grote lijn allemaal in rustig vaarwater op het moment, genieten van hun banen en studies. We zijn trots op hoe ze het doen en hun weg vinden en telkens weer bijsturen. Wat genieten wij van dit rustige kabbelen. Even geen grote schokken in het leven. Vandaar ook de tekening voor dit jaar en onze wens: dat het maar een jaartje rustig mag doorkabbelen!

Veel liefs, Karin & Dick